

54 - ROAGĂ-TE FĂRĂ SĂ TE DESCURAJEZI

Recent, părinții lui Yanis s-au întâlnit cu profesorul său. „Yanis a făcut progrese bune”, le-a spus el, „dar în ultima vreme s-a lenevit, trebuie să se trezească!” Înțelegi ce înseamnă asta? A început bine, dar sunt prietenii lui, jocurile, tachineările, ecranele și rezultatele muncii sale care nu au fost atât de bune pe cât credea. Pe scurt, multe lucruri care fac că, încetul cu încetul, a început să muncească mai puțin. S-a lenevit, puțin descurajat. E timpul să se trezească. Avertismentele și încurajările din partea părinților și profesorilor săi îl vor ajuta să se pună din nou pe picioare.

- Dacă perseverează în munca sa, va reuși, adaugă profesorul.

- Perseverați chiar dacă rezultatele nu sunt încă acolo, este ceea ce le-a spus odată Isus ucenicilor săi: - Perseverați în rugăciune și nu vă descurajați când Dumnezeu nu răspunde imediat.

Vom asculta parabola pe care El le-a spus-o și, la sfârșit, vei putea răspunde la întrebarea mea: De ce este important să perseverăm în rugăciune?

Este în capitolul 18 din Evanghelia după Luca, că vei găsi această parabolă a femeii perseverente.

EA CERE IAR ȘI IAR

Ucenicii sunt adunați în jurul lui Isus, care le spune o parabolă:

O femeie îmbrăcată în negru bate la ușa unei case mari și frumoase. Toc, toc, toc...

- Deschideți-mi ușa, domnule judecător! Deschideți ușa, vă implor!

Nimic nu se mișcă... Femeia continuă.

- Deschideți-mi ușa! Știu că sunteți acolo!

După un lung moment, ușa se deschide ușor pentru a dezvălui un bărbat cu fruntea încruntată și maxilarul încreștat, vizibil furios

- Iarăși! m-ați deranjat de cel puțin de zece ori, iarăși dumneavoastră!

- Îmi pare rău, Onorată Instanță; trebuie neapărat să vă vorbesc!

- Nu am timp de pierdut cu dumneavoastră. Plecați!

El e deja pe punctul de a închide ușa, dar ea insistă:

- Onorată Instanță, oamenii ăștia îmi fac rău de un an. Profită de situație pentru că sunt văduvă și nu am pe nimeni să mă apere, știți asta

Judecătorul ridică din umeri.

- Dumneavoastră sunteți judecător. Așa că faceți-mi dreptate!

Îmi cer doar drepturile, nimic altceva!

Devine din ce în ce mai enervat și nerăbdător să o vadă plecând.

- Mă voi gândi la asta!

- Asta spuneți mereu și nu faceți niciodată nimic.

- Da, da, mă voi gândi la asta, dar pleacă acum, sunt ocupat.

Haide, haide! Plecați!

Îi închide ușa în nas.

La întoarcere, se întâlnește cu o prietenă.

- Deci, cum a fost?

- La fel ca de obicei! Omul ăsta chiar n-are inimă; totuși știe foarte bine că sunt văduvă și că n-am bani. Refuză să-mi facă dreptate chiar dacă îmi iau puținul pe care îl am.

- Este o rușine! Omului ăsta nu-i pasă ce cred oamenii. El nu se teme de Dumnezeu, și totuși într-o zi va trebui să dea socoteală pentru asta. Ce ai de gând să faci acum?

- Mă voi întoarce de câte ori va fi nevoie!

Între timp, judecătorul încearcă să se calmeze.

- E foarte enervantă femeia aceasta! M-a înfuriat atât de tare! Dacă se întoarce, o dau afară!... mormăie el. Se lasă în scaun și se gândește îndelung.

- Oh! Dar am lucruri mai bune de făcut, își spune, mă voi ocupa de ea și ea nu va mai veni să mă deranjeze! E cea mai bună modalitate de a scăpa în sfârșit de ea! Altfel, e capabilă să se întoarcă în fiecare săptămână!

Câteva zile mai târziu, văduva se întoarce la judecător...

- Intrați, mă voi ocupa de domneavoastră, vom rezolva plângerea și vă vom restabili drepturile. Vă voi semna documentul acum!

Isus se uită la ucenicii săi și le spune:

- Înțelegeți ce înseamnă această poveste? Dacă un judecător, rău și nedrept ca acesta, a răspuns în sfârșit la cererea acestei femei, este pentru că ea a perseverat; Cu cât mai mult Dumnezeu, Tatăl vostru care este în ceruri, care este drept și bun, chiar dacă întârzie, nu va răspunde la rugăciunea copiilor Săi care sunt nefericiți și care strigă către El, zi și noapte? Nu-i va ajuta El? Vă spun că El le va răspunde. Le va face dreptate dacă au încredere în El. Rugați-vă și nu vă lăsați bătuti!

ȘI TU ȘI EU!

Uneori ne rugăm și Dumnezeu nu răspunde imediat. Poate că ți s-a întâmplat asta. Atunci s-ar putea să ne descurajăm și să nu ne mai rugăm. Dar în această parabolă, Isus ne încurajează să mergem mai departe, să perseverăm. De ce? Ei bine, aceasta este întrebarea pe care ne-am pus-o: De ce este important să perseverăm în rugăciune? Și iată răspunsul: trebuie să perseverăm pentru că Tatăl nostru din ceruri este drept și bun. El aude rugăciunile noastre, strigătele noastre, rugămințile noastre și răspunde întotdeauna. El are mereu grijă de noi, dar El știe când și cum va răspunde. El ia în considerare ce este mai bine pentru noi, pentru tine, precum și pentru mine. El poate spune „Da!”, „Nu!” sau „Așteaptă!”; acestea sunt răspunsuri.

Așa că te încurajez să continui să te rogi cu perseverență și încredere, așa cum ne spune Isus.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Majoritatea copiilor sunt spontani și entuziaști. Le place ca lucrurile să se miște repede și adesea le lipsește răbdarea. Trăiesc clipa, apeși un buton și acolo este răspunsul, dar cu Dumnezeu nu este la fel. El nu va răspunde neapărat imediat și ei pot fi dezamăgiți. Așadar, este important să le reamintim că Dumnezeu este întotdeauna atent la rugăciunile lor, că îi iubește și că, cu siguranță, le va da cel mai bun răspuns la momentul potrivit.

